

NAŠ GLAS

Glasilo javnih namještenika u kraljevini Srba, Hrvata i Slovenaca.

== Cijena u prodaji 1 K 50 fil ==

Naš Glas izlazi u tjednu svakog četvrtka.
Godišnja pretplata K 72.—
Polugodišnja „ 36.—
Četvrtgodišnja „ 18.—
Za inozemstvo dodati poštarinu. Oglasi po
ejeniku.

== Цена у продаји 1 К 50 фил. ==

Наш Глас излази седмично сваког четвртка.
Годишња претплата К 72
Полугодишња „ 36
Четвртгодишња „ 18
За иноземство додати поштарину. Оглаци
по тарифи.

Uredništvo: Ljubljana, Rimska cesta šte. 20/II. Rokopisov ne vrača, ako se ne priloži znamk. Dopise v latinici in cirilici sprejema le podpisane in zadostno frankirane. Rokopise je pošiljati samo uredništvu v Ljubljani. Hrvatske in srbske dopise je pošiljati le potem organizacij, ki so za vsebino odgovorne.

Upravništvo: Na naročila brez denarja se ne oziramo. Naročnina naj se pošlje po nakaznici oziroma položnici le v Ljubljano, Vodnikov trg št. 5/I. Tja je pošiljati tudi zbirke za naš tiskovni sklad.

J. Z. (Dobro ves.)

Uradništvo in javna uprava.

Kakor je duhovnik zastopnik cerkve, kateri služi, tako je uradnik zastopnik države, ki ga je namestila. Zato je vsa organizacija raznih veroizpovedanj v duhovskih rokah; od najnižje do najvišje stopinje odločuje v vseh verah le duhovščina notranji red, notranja pravila, predpise in ukaze. Lajki imajo pač pravico določati časovni red in malenkostnejše posameznosti; podrobnih, stvarnih uredb pa nimajo pravice določati. Zato stoji vsa stavba kakor kamen, ker so jo postavili in jo urejajo strokovnjaki, ki vsako spremembo temeljito premislijo. Ako kaj na zgradbi spremene, se izvrši v smislu in duhu stavbe same; nikjer ni ne polovičarstva, ne površnosti. In te stavbe stoje in so vedno trdnejše že cela stoletja.

Podobna stavba kakor razne cerkve je tudi vsaka država; njeni stavbeniki so strokovnjaki-uradniki — a žal! nimajo tako dosledno speljanega delokroga kakor strokovnjaki-duhovni. V cerkvah še ni bilo videti, da bi cerkovnik določal nedeljsko opravilo in po vsej priliki tega ne bomo dočakali. Tudi še ni noben ministrant čital maše, pač pa vedno samo streže. V državni stavbi pa se velikokrat zgodi, da je mežnar za župnika (hudomušnež bi rekel, da je kozel za vrtarja), ali ministrant za dekana. Kako neki?

Na ta način, ker ima uradnik pač pravico prevzemati referate, najvišjega in najvažnejšega mesta pa ni deležen, tega zavzema vrtar, pardon — ministrant ali pa cerkovnik.

Ni ga poklica, ki bi se moral bolj zatajevati, kakor se zatajuje uradnik. Občinski uradnik ima križe in težave z župani-nevedneži; deželni uradnik ima križe in težave s predsedniki-nevedneži; državni uradnik ima križe in težave z ministri-nevedneži. In čuditi se moramo, da sploh funkcionira ustroj javne uprave.

Vsa čast gospodom, ki so prijadrili do županskega, predsedniškega ali ministrskega stolca, ako bi imeli poleg namanjanega jezika, ki jih je pripeljal na vrh, tudi vsaj polovico potrebne sposobnosti. Žal, da je ni! Kajti od bivšega sedlarskega pomočnika, ki postane predsednik, vendar ne moremo pričakovati niti pedi tistega znanja, kakoršno ima uradnik, ki

je moral dokazati svojo sposobnost z izpiti ali visoko šolo, vrhu tega mu pa še pomaga večletna praksa.

Pa tudi v tem bi potrpeli, ako bi bili naši „najvišji“ ešfi vsaj dosledni ljudje. Kolikokrat se pa primeri, da padejo najlepši načrti vsled strankarskih bojev! V stari Avstriji samo zato nismo dobili prisilnega zavarovanja za starost, ker ni dobilo radi političnih spletk potrebne večine. Kako se določajo popolnoma svojevoljno razne kvote v bidžetu, vemo dobro in čutimo na svojih plačah.

Delaj torej, uradništvo, po pisarnah, dasi se zastopniki ljudstva igračkajo s tvojim delom in ljudsko koristjo, kakor otrok z dragoceno uro! Milijoni ljudi in milijoni javnega imetja so odvisni od samopašnega postopanja gostobesednih ničvedcev, ki nimajo niti trohice uradne prakse, pač pa neizmerno domišljavost.

Ali naj se čudimo, ako državni stroj ne teče povoljno, ko ga vodijo krmilarji-šušmarji, ki očitajo drug drugemu nesposobnost, pa so vsi enaki? Čitali smo očitke nesposobnosti, ker je bil železniški minister teolog, a somerno je bil tudi minister za rude in šume polizobraženec brez šol in brez prakse in isto velja za podobne gospode, ki zastopajo promet, kmetijstvo, razne dežele itd.

Tako „delovanje“ imenujemo dandanes — delo za narod, imenujemo svobodo, imenujemo parlament. Uradnik, ki 40 let poseda sredi zakonov, ne sme postati minister, predsednik ali župan; ne! to bi bil birokratizem! Šušmar z meter širokimi usti pa sme zastopati najodličnejša mesta, — uradnik še pasivne volilne pravice ne sme imeti. Taka je tista širokoustna svoboda in demokratizem.

Ako naj torej Jugoslavija uspeva, mora imeti **moderno ustavo**, kakoršno imajo n. pr. Zdr. države, kjer so za ministre strokovnjaki-uradniki, ne pa nestrokovnjaki-poslanci, in kjer ima zbornica pravico določati smer in predmet javnega dela, ne sme pa vtikati nosu v strokovno službo, o kateri toliko razume kakor — zajec na boben. Ako pa bomo dobili ustavo po navadni evropski šabloni, bo bolje, — da bi je ne bilo!

Bez organizacije i stališkog glasila ne možemo postići poboljšanje svog materijalnog položaja.

Stanovanjska beda.

Že med svetovno vojno se je pokazalo, da je gospodarska politika najvažnejši problem vsake države. — nič manj važen pa ni tudi za posamezne pokrajine in mestne uprave. Radi celokupne blaginje bi se torej morali faktorji pri raznih uravah, ki niso sposobni za poverieno mesto, ali ki zlorabljajo zaupano tim mesto v strankarske ali v osebne namene, — odstraniti.

Ogleimo si le nekoliko razne uprave v naši ožji domovini! Začnimo pri poverjeništvu v zaščito dece! Važna je ta institucija. — toda kateri otroci so deležni te zaščite? Razcapanih in bledoličnih otrok je več kot preveč in čigavi so ti otroci? So pač po večini otroci državnih nameščencev. Otroci, ki so že pohajali 4. in 5. razred ljudske šole, meščansko šolo ali pa tudi srednje šole, naj gredo sedet v dvorazredne ljudske šole! Neoženjenec ali pa oženjenec brez otrok se pa pušča v kraih. — nekatere tudi proti njihovi volji. — kamor bi po vsej pravici oni s šoloobvezno dečo spadali. Kje je poverjeništvu v zaščito dece?

Imamo tudi drž. stanovanjski urad. Toda kak posej ima ta urad, vedo Bogovi — in hišni lastniki menda tudi. Če prideš v imenovani urad prosit za nakazilo stanovanja, ker ga sam pri trdosrčnih hišnih lastnikih dobiti ne moreš, ti poreče službuioč uradnik: »Ni nič!« če ga še naprej nadleguješ, ti da nekako tako pojasnilo: »Najdi si stanovanje sam, prinesi pismeno izjavo hišnega lastnika, da te v stanovanje sprejme, potem ti stanovanje nakažemo, če ne pride kdo drugi. — ki obljubi več.« Po neki deželnovladni naredbi ima hišni lastnik pravico, med tremi najemniki izbirati. Ni li s tako naredbo deželne vlade ubogim ljudem naravnost izključeno dobiti stanovanje? Obenem so pa tudi verjeniu s stanovanji vrata na stežaj odprta. Ni li tako postopanje odiranje najubožnejših slojev prebivalstva? In vse to pred očmi državnih uradov z »dobrodelnimi nameni«. Že radi sramu pred tuji bi se ne smelo dopustiti, da toliko časa ljudje trpijo po vagonih. — drugi pa zopet vidijo svoje otroke komaj 1—2krat na mesec, ker ne morejo plačevati drage voznine po železnici. Izgovor, da ni prostora, ne drži; so stanovanja s 3-4 sobami

in s pritisklinami, a zasedena po dveh osebah — tudi cela nadstropja imajo nekatere družine, koliko stanovanj bi se dalo narediti iz nepotrebnih gostiln; kar ne zavzamejo prostora gostilne, se pa šopirijo različni nepotrebni uradi, samo da ubogim trpinom ni mogoče dobiti prepotrebne stanovanja. Železna metla bi res morala priti v delo!

Ivan Volzhauscheg.

Fr. Uršič (Ljubliana):

Zbrika jugoslovenskih zakonov.

Ko bo izvoljena konstituanta, bo delo gotovo hitreje izpod rok kot dosedaj, ter bodo dobivali vsak mesec eden ali drug nov zakon.

Zakoni se tičejo sicer vseh državljanov, največ pa bodo imeli opraviti ž njiimi uradniki, odvetniki, notarii i. dr. Centrala bo poslala iz Beograda, kakor se da sklenati iz dosedanje prakse, morebiti na razne urade sicer posamezne iztise novih zakonov, a samo na one, ki bodo imeli ravno z dotičnimi zakoni največ opraviti in še tem uradom jih bo poslala le v omejenem številu. Toda nujno je treba, da dobi pri vseh interesiranih uradih vsak uradnik svoj lastni izvod dotične knjige, da ne bo prisiljen hoditi vedno iz ene sobe v drugo in si jo izposojati. »Službenih Novin« vsaki manjši uradi v Sloveniji nimajo, saj je davšal še za najnujnejše potrebščine, predičlo odmerjen. »Uradni list« je na razpolago v uradih tudi le eden, ki ni dostopen vedno vsem uradnikom.

Da bi si naročali »Uradni list« posamezni uradniki še posebej iz svojih sredstev, tega se pri današnjih razmerah gotovo ne more zahtevati. Sicer je na »Uradni list«, kar se tiče zakonov, za zasebno porabo zelo nepraktičen, ker vzame preveč prostora. Uradnik mora imeti zakone v ročnih knjižicah ne pa v velikih foliantih, ki se nazadnje ne morejo dati niti vezati, ker se popreji že vsi raztrgajo. Za tako zbirko »Uradni list« odnosno »Službene Novine« tudi zaradi tega ne pridejo v poštev, ker imata ta dva lista ne samo zakone in naredbe, temveč še vse polno drugih samo efemernih reči, ki že nekaj dni pozneje, vobče vzeto, prav nikogar več ne zanimajo (službeni razglasi, imenovanja i. dr.).

Treba je prirediti na vsak način torej nekako pravo **zbirko zakonov**. Najbolje bi bilo, ako bi se izdal zopet kak državni zakonik. Klub temu pa bi bilo treba posamezne zakone še vedno izdati tudi v **ročnih knjižicah**. Tako knjižico je izdala finančna uprava v Beogradu na pr. pred nekimi meseci glede novega »zakona o taksama«. Žal da je tiskana knjižica samo v cirilici, tako da je za velik del uradnikov še neuporabna. Nekoliko smo tega pač sami krivi: eden ali drugi bi se bil cirilice baš že lahko naučil. Računati pa je treba vendar z dejanskimi razmerami. Kakor sem za svojo osebo priatelj cirilice, moram vendar imeti v mislih tovariše, ki pa bero po velik večini samo latinico. Knjižica je bila poslana v Slovenijo če prav vem, v 600 izvodih. Svoj cilj je pa doseglo le malo teh izvodov: če bi bila pisana knjižica v latinici, bi ga našli prav vsi! Vsak izmed uradnikov zna že toliko srbohrvaščine, ali si jo bo pa v kratkem še naučil, da bi razumel

knjižo brez vsakih težav. Pošiljanje takih knjig pisanih v latinici, bi vzpodbujalo tudi še vse one, ki so z učenjem srbohrvaščine še odlašali. Oni pa, ki jo že znajo, bi bili sami pri sebi zadovoljni in bi segali namesto po raztrganem »Uradnem listu« raiši po ročni knjižici, ki bi imela zakon poleg tega še v **izvirniku** in ne v prevodu.

Pričeti je treba torej z zbirko zakonov! Kdo naj jo izda? **Država sama!** Državna tiskarna v Beogradu to delo lahko oskrbi. Za sedaj ne kaže drugega, nego da se tiskajo zakoni v dveh izdajah: z latinico in s cirilico. V Slovenijo in v vse one pokrajine, kjer je v rabi latinica, naj bi se pošiljali zakoni tiskani z latinico, v ostale kraje pa oni s cirilico. V Beogradu se poslužujejo ekavščine; ta se naj bi obdržala neizpremenjeno tudi v izvodih tiskanih z latinico, kar bi umevanje nam Slovencem samo olajšalo.

Knjige naj bi se razdeljevale na vse urade v zadostnem številu, tako da bi dobil vsak uradnik lahko brezplačno svoj izvod. Knjige naj bi se na prodajale tudi po knjigarnah; uradi in njih funkcionarji bi si naročali zakone lahko še posebej, in sicer za znižano ceno neposredno v državni tiskarni.

S tem nikakor ne mislim, da ne bi smeli izdati zakonov tudi privatni založniki. Zakaj pa tudi ne? V mislih imam kot uradnik vendar pred vsem naše lastne potrebe. V Sloveniji bi privatni založniki izdajali za prehodno dobo, dokler se popolnoma ne zedinimo glede enotnega književnega jezika, pojedine važnejše zakone in naredbe lahko tudi v slovenščini. Uradniki in inteligenca sploh se bo posluževala na že iz praktičnih ozirov samo izvirkov.

Prav bi bilo, ako bi naredile **naše organizacije, slovenske in hrvaške**, kako spomenico v Beograd v tem smislu.

Službena pragmatika sodnikov.

Sodniški stan se bistveno loči od vseh drugih kategorij državnih nameščencev po delokrogu, ki mu je prisojen. Da more vršiti svojo nalogo, mu mora zagotoviti država popolno neodvisnost izvrševanja sodstva. Pri izvrševanju sodstva se sme ozirati le na zakon in na svojo vest. To izjemno stališče sodnika zahteva, da se morajo njegove pravice in dolžnosti drugače urejevati, kot pri ostalih državnih nameščencih. S tega vidika je izdelalo društvo slovenskih sodnikov službeno pragmatiko za sodnike, ki naj bi veljala za vso kraljevino. Pri tem se društvo ni oziralo na dejstvo, da še nimamo enotne ustave. Bodisi da bo ta centralistična ali decentralistična, določbe načrta službene pragmatike se bodo dale lahko prilagoditi z malimi spremembami eni ali drugi obliki ustave. Načrt obsega vse določbe, ki spadajo v službeno pragmatiko. Vsi dosedanjí tozadevni predpisi se ž njo ukinjajo. Načrt ne velja samo za sodnike, temveč tudi za državne pravdnike. V tem leži mala nedoslednost k uvodoma izrečenim besedam. Vendar ni mogoče izločiti državnih pravdnikov, ker so njih posli tesno združeni s posli sodnika in ker se jemljejo vsi državni pravdniki iz vrst sodnikov. Seveda ne veljajo za državne pravdnike določbe, ki se morejo smiselno uporabljati samo za

sodnike. Iz tistih razlogov velja načrt tudi za upravne uradnike, ki imajo kvalifikacijo sodnikov.

Glede pripravniške službe stoji društvo na stališču, da mora trajati sodniška pripravljalna doba najmanje tri leta, ker si pripravnik v krajši dobi ne more pridobiti potrebnega izkustva v praksi in teoriji. Skrajšanje te dobe je dovoljeno le v slučaju najnujnejše potrebe. Pri tem je treba ugotoviti, da pomanjkanju sodniškega naraščaja ni kriva dosedaj obstoječa pripravljalna doba, temveč nezadostna plača pripravnikov. Tudi temu skuša načrt od pomoči.

Za vse sodnike se je vvedel enotni službeni naslov »sodnik«, za državne pravdnike »državni pravdnik« ne glede na službo, ki jo opravlja, in ne glede na plačo, ki jo dobiva. To se je zgodilo, ker sodnik ni uradnik v tehničnem pomenu besede, ampak javni funkcionar sodstva. Naslov sodnik ne potrebuje stopnjevanja po činovnih razredih in titulaturah. Iz istega razloga se je plača stopnjevala le po plačilnih stopnjah na temelju časovnega napredovanja.

Za vse sodnike, državne pravdnike in pripravnike določa načrt 20 plačilnih stopenj s plačo od 4300—24.000 dinarjev s stanarino od 1500 do 4800 dinarjev.

Službena doba v posameznih plačilnih stopnjah traja od 1. do 9. stopnje po eno leto, od 10. do 12. po dve leti, od 13. do 15. po 3 leta, v 16. 5 let, v 17. pa toliko časa, dokler ostane sodnik v službi ali dokler ni imenovan v višjo plačilno stopnjo.

Da se prisili pripravnike, da napravijo pred 3. letom sodniški izpit, se jim je ustavilo časovno napredovanje v 3. plačilni stopnji. V tej stopnji ostane pripravnik tako dolgo, dokler ne napravi izpita. Po izpitu napreduje dalje, če je prosil pravočasno za sodniško mesto. S tem hoče načrt preprečiti, da bi pripravnik opustil, prositi za sodniško mesto, obenem pa časovno napredoval do najvišje dosegljive plačilne stopnje.

Časovno napreduje sodnik do všteti 17. plačilne stopnje, 18., 19. in 20. plačilno stopnjo je mogoče doseči le potom imenovanja. Ker so se odpravili činovni razredi, bilo je treba vse sodnike (državne pravdnike) uvrščati po pomembnosti službe v posamezne plačilne stopnje.

Načrt določa poleg plače tudi rodbinske dodatke za ženo in otroke. Osebni funkcijski dodatki pristojajo predsednikom zbornih sodišč. Sodniki, ki so sedaj v službi, bi dobili po načrtu prejemke onih plačilnih stopenj, ki jim pristojajo po meri službene dobe, ako niso dosegli potom imenovanja že višjo plačilno stopnjo.

Potovalne pristojbine sodnikov so se izjednačile z onimi odvetnikov. Selilni stroški se povrnejo v višini dejanskih izdatkov.

Po desetih službenih letih imajo sodniki pravico do pokojnine. Ta znaša po 10 letih 50% celokupnih prejemkov. Ta vsota se poveča vsakega pol leta za 1%. Načrt se ozira tudi na sodnike, ki so že sedaj upokojeni. Disciplinarne določbe so se duhu časa primerno modernizirale.

Vestnik.

Uradniško vprašanje Listi so polni poročil o uradniškem vrašanju. Gotovo je da se je vlada končno lotila že več

kot nujne zadeve, ki je razburjala ne le javne nameščence, nego je vznemirjala tudi že ostalo javnost. Zdi se, da se je rešitev službene pragmatike odložila in da se reši na prei gmotno vprašanje. Definitivnih sklepov še ni in navezani smo le na nezanesljive vesti v naših dnevnikih. Poroča se sledeče:

Na seji ministrskega sveta je končno veljavno odločeno, da se vsem uradnikom in nameščencem v državi plača dodatek k draginjski dokladi dotlej dokler ne bi stobil v veljavo novi zakon glede uradniških plač. Do tedaj se bodo izplačevali v razmerju z višino plače dnevno naslednji dodatki. Pri plači do 1999 K 23 dinarjev na dan; pri plači od 2000 do 2999 K 28 dinarjev na dan; pri plači od 3000 do 3999 K 32 dinarjev na dan; pri plači od 4000 do 4999 K 36 dinarjev na dan; pri plači od 5000 do 5999 K 41 dinarjev na dan; pri plači od 6000 do 6999 K 43 dinarjev na dan; pri plači od 7000 do 7999 K 45 dinarjev na dan. — Ministri Kukovec, Markovič in Kovačević bodo podrobno izdelali ta odlok ter formulirali vsoto, ki bo prišla v poštev v proračunu tega leta. Ta svota znaša približno 500 milijonov dinarjev. —

Belgrad, 20. septembra. Včeraj je bil sestanek finančnega ministra in ministra za konstituanto, na katerem so se formulirali predlogi za ministrsko sejo, ki bo najbrže v četrtek in sicer v svrhu definitivne ureditve uradniškega vprašanja.

„Jutro“ z dne 21. septembra t. l. pa je prineslo sledečo brzojavko: „Definitivni predlog za uradniške doklade, Beograd, 20. sept. (Izv.) Na sobotni konferenci finančnega ministra z ministrom za konstituanto, kateri so prisostvovali uradniki ministrstva za socialno politiko, ki so v stalni zvezi z uradniškimi poverjeniki, je bil izdelan načrt o povišanju prejemkov državnih nastavljenecv. Ministrskemu svetu bo v četrtek predložen alternativni predlog, izdelan po dveh raznih sistemih, vendar z enakim efektom. Celokupni prejemki za državne nastavljenecv se zvišajo od 10 odst. (pri samcih v višjih razredih) do 90 odst. (v nižjih razredih z mnogimi otroci). Pri činovnikih z dinarsko plačo se povečajo dnevnicv za približno 15 odst. Drugi predlog je izdelan po sistemu dnevnic. Dosedanje draginjske doklade odpadejo in se uvedejo dnevnicv za samske drž. nastavljenecv do VI. čin. razreda po 60 K, do IV. po 72 K, do II. po 100 K na dan. Poleg tega se uvede posebna rodbinska dnevnicv, in sicer za ženo in vsakega otroka po 12 K. Draginjske doklade uradnika v IX. čin. razredu z ženo in tremi otroci bi torej znašale 60+48 K, t. j. 3240 K na mesec. Dodatki, ki jih zahteva ta predlog znašajo nad 200 milijonov dinarjev. Finančni minister predlaga v pokritje uvedbo novih davkov na avtomobile, kočije, klavirje ter povišanje trošarine na sladkor in takse na protokoliiranje firm. Od finančnega ministra odobreno povišanje draginjskih doklad bo brez dyoma dobilo večino v ministrskem svetu.“ — V sled različnih nasprotujočih si poloficijoznih vestí, ki jih prinašajo ljubljanski dnevnikv o rešitvi gmotnega vprašanja državnih nameščencev, je Osrednja zveza javnih nameščencev in vpokojencev za Slovenijo v Ljubljani poslala ministrskemu predsedniku dr. M. Vesniču in ministru za socialno politiko dr. V. Kukovcu sledečo brzojavko: Od

g. finančnega ministra odobrene dnevnicv drž. nameščencev (glej „Jutro“ št. 24.) ne odgovarjajo niti z daleka današnjim potrebam. Poprečno znaša povišek komaj 25 odst. decembarskih doklad, so pa tudi slučaji, da ne dobe uradnikv niti 50 K mesečno več kot do sedaj. — Če predlog prodre, odklanja organizacija vsako odgovornost. Državni nameščenci so vsled nasprotujočih časopisnih vestí popolnoma zbežani in prete s takoišnio reakcijo. Prosim, da sprejme vlada v interesu države ali materialni del od slovenske pokrajinske vlade predložene pragmatike ali pa od mene g. ministru dr. Kukovcu po dr. Kramerju izročeni predlog. V svrhu sprečenja nevarne situacije prosí avtentične brzojavne odločbe — Zveza javnih nameščencev v Ljubljani, Lilleg.

Današnje gmotne razmere državnih nameščencev so **nevzdržljive** in bi se ta položaj, čim vlada sprejme od g. finančnega ministra odobreni predlog (primerjaj „Jutro“ št. 24.) prav nič ne izboljšal. Državni nameščeneec bo moral gladovati in zmrzovati, ker bi znašal mesečni zvišek njegovih prejemkov poprečno 300 K, več pa samo v nekaterih slučajih, da ne omenjamo primerov, ko bi ta povišek ne dosegel niti mesečne vsote 50 K. Vladi priporočamo v zadnjem trenutku, da posveti temeljitomu izboljšanju gmotnega položaja drž. nameščencev vso pozornost. Osrednja zveza javnih nameščencev in vpokojencev samo obžaluje, da vlada z njo in z drugimi pokrajinskimi zvezami ni stopila v stik, ki bi privedel obe strani do popolne jasnosti in zadovoljivega zaključka.

Ustanovni zbor snujočega se Društva vpokojenih javnih nameščencev za Slovenijo v Ljubljani bo v soboto, dne 25. t. m. ob pol 8. zvečer v gostilni pri Mraku na Rimski cesti. Na tem zboru se končno določi besedilo društvenih pravil, ki se potem predlože upravní oblasti v odobrenje. Javni vpokojenci še vedno nimajo svoje organizacije, zato je pa tudi pogrešajo svojega zastopnika, da bi se o priliki in na merodajnem mestu z živo besedo zavzel za izboljšanje življenskih pogojev svojih tovarišev vpokojencev, vdov in sirot, ki vsi trpe pod pritiskom neznosne draginje. Ne bomo še posebe opozarjali na koristí, ki jih tudi sicer obeta organizacija; naglašamo samo, da ustanovitev lastnega društva neizbežno zahtevajo i stanovski i gospodarski interesi slehernega javnega vpokojenca brez razlike na višjo ali nižjo činovno stopinjo. Obilni poset zbora naj dokaže, kako umevajo i vpokojenci ceniti potrebo združenja v dosego izboljšanja težavnega položaja. K društvu bodo imeli pristop državni vpokojenci kakor tudi vpokojenci avtonomnih oblasti brez razlike na čin in na spol ter vdove in sirote javnih nameščencev.

V vednost: Z ozirom na izhajanje „Našega Glasa“ v hrvatskem jeziku v Zagrebu, smo danes ustavili dopošiljanje lista vsem onim hrvatskim naročnikom, katerim je naročnina meseca septembra potekla in je doslej niso obnovili. Istotako ustavimo v bodoče dopošiljanje lista vsakemu takoj, ko poteče naročnina, če je pravočasno ne obnovi. **Uprava.**

Loterijski pododsek za prireditve veselice javnih nameščencev in vpokojencev naproša članstvo, da po možnosti zbira oziroma daruje primerne dobitke, kateri naj se oddajo v osrednji stražnici

na mestnem magistratu (srednje poslopje, pritličje, levo) do 8. oktobra t. l. zvečer. Članí in članice, na noge za našo stvar!

Odbor društva orožniških vpok. za Slovenijo v Ljubljani opozarja vse svoje člane, ki še niso za leto 1920 prav nobene ali pa samo deloma članarino poravnali poslednjič, da to store do 30. septembra 1920, sicer se jih bo črtalo kot člane iz društva. Članarina znaša vsled sklepa občnega zbora z dne 9. maja 1920 od 1. januarja do 31. marca 50 v na mesec, od 1. aprila 1920 naprej na po 2 K na mesec, torej 19.50 K za celo leto. Nanovo pristopivši člani plačajo razum mesečne članarine po 2 K še 2 K vpisnine enkrat za vselej. Nadalje vabi odbor vse častite člane, da ostanejo zvesti društvu in one, ki so s plačilom članarine zaostali, da jo nemudoma poravnajo in da ne rušijo s svojo pasivnostjo tovariške sloge, ker le v slogi in v združenju je moč in da le dobro organizirane strok, organizacije kaj dosežejo. Članarina naj se vedno pošilja na predsedstvo društva orožniških vpokojencev za Slovenijo v Ljubljani. Za leto 1921 naj se blagovoli članarina takoj začetkom meseca januarja za vse leto plačati, da ne bo nepotrebnih pisarij in odominov, kajti pošta je danes draga in se mora društvo radi teh okolišnosti samo na najpotrebnejše zadeve ozirati. Kdor želi odgovora ali pojasnila, naj priloži poštno znamko za odgovor.

Zahteva uradništva poštne uprave po pragmatiziranju:

Tovariši, oklenite se še močneje svoje organizacije, ker le tam je naša moč! Morda jo bomo še zelo potrebovali v boju za naše pravice in izboljšanje našega bednega stanu. V to svrhu se zadnje čase prirečajo po vsej Sloveniji tovariški sestanki. Njih namen je zbuhati stanovsko zavest, pojasniti pomen stanovske organizacije, naglašati zahtevo po pragmatiziranju in spoznavati drug drugega. Iz vseh teh priateljskih sestankov se je poslala na različna ministrstva enaka resolucija:

Uradništvo poštne uprave je soglasno sklenilo gospodu ministru z ozirom na njegovo, v Službenem Listu št. 15-1920 objavljeno okrožnico, po kateri je obljubil, da bo vsak, tudi najnižji, v najkrajšem času dosegel svojo pravico, predložiti sledečo spomenico: 1. Poštnim odpravnikom naj se nemudoma nakažejo v že dne 1. decembra 1919 zapadle 120 odstotne obremenem na tudi 25 odstotne draginjske doklade od 1. junija 1920 naprej. 2. Razredni poštni uradí do vštetega III. razr. 3 stopnje naj se čimpreje poddržavijo, osobie pragmatizira in uvrsti v novi status na podlagi službenih let. Službena teta se šteje od dne nastopa prakse. 3. Uradnikv na vodilnih mestih s pošgarsko ali prometno skušnjo naj se prekvalificirajo v višjo skušnjo, v kateri napredujejo avtomatično do zadnje plačilne stopnje. 4. Uradne prostore in upravo naj preskrbi v bodoče poštna uprava; že obstoječe pa naj takoi prevzame in upravo odkupi. 5. Uradne potrebščine naj se ne pavšalirajo, temveč za dobo izrednih razmer kupujejo in zaračunajo na konto poštne uprave. 6. Celibat naj se za uradnice odpravi in se naj obdrže one, ki stobil v zakon v istem službenem razmerju v aktiviteti, kakor so bile pred zakonom. Ako

uradnica poroči moža, kateri ni v državni službi, imajo otroci iz tega zakona v službi smrti roditelja pravico do vzgojnih in drugih rodbinskih prispevkov po materi.

50 %?

Kmalu bodo kmetie in sploh producenti nam uradnikom na deželi spet vse podražili, kakor mleko, jajca, meso, moko, sladkor itd. Pa zakaj? Vzemite v roke »Jutro« z dne 17. IX. 1920 številka 22 in berite na prvi strani članek »Za naše uradništvo!« Tam stoji, da je finančni komite v Beogradu sprejel predloge za izboljšanje materialnega stanja uradništva: da odpadejo doklade in se namesto njih dovolijo novi dodatki tako, da bo znašala skupna svota prejemkov sedanjih prejemki + 50 % povešek. Pa od česa ta povešek? Od skupnih sedanjih prejemkov ali od prejemkov mogoče pred 1 letom ali še prej? — Seveda, vsak, kdor čita, si misli: Že spet bodo uradnikom

novišali plače kar za polovico! Nikdar nima dosti: alo, podražimo jim vse, saj dobé dosti! — V resnici so pa ti predlogi sprejeti šele od fin. komiteja in pridejo šele pred ministrski svet, ki bo skušal polovico odškrtiti in potem se bo še finančni minister »pomotil«, kot se je pri onih famoznih 25 %. In efekt? — Po preteku pol leta ali pozneje — 50 K ali največ kakih 100 kronc poveška na mesec — jajca bodo na poskočila od 2 K na 4 K, mleko na 5—6 K, meso na 24—26 K itd. Producenti čitajo seveda samo o 50%; prepričati se na nočejo, če je to resnica in če se jim pove, kako je, tedaj pravijo: »Ja, saj caitenge tako pišejo, da dobite toliko!«

Vršenje službe kod finans. straže je sada jako oteščano i službenike, koji imadu volju za rad koji žele, da pomognu graditi našu novu državu dovodi do zdvojnosti. Porezni moral spao je u državi na ništicu, porezi, dažbine, takse i drugi prihodi državni ne plačaju se sada

kao prije već svak želi da državu prikrati. Toliko prekršaja doh, zakona nema za sigurno niti jedna druga država. Fin. straža ne može sama da svlada ovo zlo ali inak može mnogo doprinuti, da se stane popraviti, ako vrši dužnost savesno. Sada nje stanje daje lepu priliku, da položimo ispit o našoj savesnosti i viernosti, a kad ovaj ispit položimo, tražiti će naše organizacije nagradu. Zato mi i ovim putem zovemo naše drugove da ne zdvajaju, jer će besuvietno nastupiti bolia vremena za nas.

Argo.
Konstaliramo! V naši 32. številki je izšle poročilo o shodu javnih nameščencev v Ljubljani dne 10. avgusta. Dotično poročilo ni bilo oficaino, nego privatno ter je zanj odgovoren edino naš g. poročevalec —k—.

Listnica upravnistva.

Gosp. Mijo F., jt. Ljutomer. Ne moremo Vam ustreči, ker nimamo v Novem Vrbasu nobenega naročnika.

Društvo davčnih uradnikov v Sloveniji naznanja vsem svojim članom pretužno vest, da je njegov zvesti član, gospod

Anton Kožár

davčni upravitelj v p.

dne 19. t. m. v 71. letu svojega žitja nenadoma izdihnil.

Bodi vrlemu možu in vzor-poštenjaku ohranjen tako čist spomin, kakor ga je zaslužila krasota njegove duše.

Odbor.

Prečitajte v svojo korist

Vzajemna posojilnica r. z. z. o. z. v Ljubljani, preje Vzajemno podporno društvo, opozarja javne uslužbenice in posestnike, ki imajo dolgove v Avstriji, da si lahko s takojšnjo poravnavo tega dolga za dobro polovico zmanjšajo svoj dolg, ker je kurz avstr. krone sedaj še nizek. Vse transakcije izvede zadruga sama in sicer le proti povrnitvi faktičnih stroškov.

Zadruga je soliden denarni zavod; posojila na posestvo po 5 1/2 %, na osebni kredit po 6 %, mala mesečna odplačila.

Zahtevajte prospekt!

Hranilne vloge se obrestujejo po 4 %.

Naš Glas je strogo stanovski list in se zavzema za koristi vseh javnih nastavlencev. Tovariši! Naročajte in širite naše glasilo!

Modni salon

Stuchly - Maške

LJUBLJANA,

Zidovska ul. 3,

Dvorski trg 1.

Priporočamo veliko izbiro najnovejših **svilenih klobukov, čepic in slamnikov za dame in deklice.**

Popravila točno in cenno. **Žalni klobuki vedno v zalogi.**

STAMPILJE

Anton Černe

GRAVEUR
in
Ljubljana, Dvorni trg št. 1

17-3

VELIKA	Na debelo! Na drobno!	BOGATA
ZALOGA	:: : Solidne cene! : ::	IZBIRA
manufakturnega ter inozemskega modnega blaga.	LASTNI MODNI ATELJE.	OBLEK lastnega izdelka po naj-novejšem kroju.
	Srajce, samoveznice (kravate), nogavice i. t. d.	
PRVA KRANJSKA RAZPOSILJALNA		
SCHWAB & BIZJAK		
LJUBLJANA, Dvorni trg, pod Narodno kavarano.		

8-5